

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/82/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010340
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8817010340.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanej V.. Q. W. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10. júna 2020 takto

rozhodol:

Obžalovaná V.. Q. W., N.. XX.XX.XXXX M. W., C. A. C. XXX/XX, K. - F. S.

uznáva sa za vinnú, že

v dobe od 19.06.2015 do 12.03.2016 z rôznych miest svoju sestru poškodenú Ľ. S., N.. XX.XX.XXXX, opakovane telefonicky kontaktovala a to na telefónne číslo XXXX/XXXXXX z telefónneho čísla XXXX/XXXXXX, ktorého vlastníkom je obžalovaná a to takým spôsobom, že jej niekoľkokrát denne volala a zasielala jej SMS správy a to proti vôli poškodenej, v období od 16.09.2015 do 12.03.2016 napísala na svojej nástenke Q. W. na sociálnej sieti Facebook viac než päťsto komentárov na poškodenú Ľ. T. S. a jej rodinu, kde v sms správach a komentároch na sociálnej sieti facebook sa vyhrážala poškodenej a jej rodine ublížením na zdraví, vulgárne sa vyjadrovala na poškodenú a jej rodinu, zastrásovala poškodenú a uvádza v komunikácii, že ma informácie o tom, kde sa pohybujú, vyzývala iných ľudí, aby jej poskytli informácie o pohybe poškodenej, teda ju sledovala, čím týmto svojim konaním podstatným spôsobom zhoršila kvalitu života poškodenej a svojim konaním vzbudila u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršila sociálne postavenie poškodenej medzi spoluobčanmi a rodinné vzťahy poškodenej,

t e d a

iného dlhodobo prenasledovala takým spôsobom, že podstatným spôsobom zhoršila kvalitu jej života tým, že sa jej vyhrážala ublížením na zdraví, sledovala ju, kontaktovala ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a inak ju obmedzovala v jej obvyklom spôsobe života, čin spáchala na chránenej osobe - blízkej osobe a verejne
t ý m s p á c h a l a

prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

z a t o j e j u k l a d á

podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov.

Podľa 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona povinnosť dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi pôsobiacemu na okresnom súde v mieste bydliska obžalovanej v časových termínoch určených probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona ukladá jej povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k poškodenej L. S. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodenej.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona ukladá jej obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s L. S. a jej rodinnými príslušníkmi v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podala na obžalovanú obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Obžalovaná vyhlásila, že je nevinná zo spáchania skutku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej V.. Q. W., svedka-poškodeného L. S., výsluchom znalca V.. J. E., znaleckým posudkom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých V.. J. E., výsluchom znalca a znaleckým posudkom J.. F. S., znalca z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie elektrotechnika, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria V.. K. H. a V.. W. Š. a výsluchom V.. K. H. a V.. W. Š. ako znalca, zápisnicou o trestnom oznámení, zápisnicou o vydaní veci a o vrátení veci, komunikáciou obžalovanej s poškodenou prípadne inými osobami, odpisom z registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov a správou Obce W. ako aj spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12T/15/2016 a sp. zn. 5D/163/2010, spisom Okresného riaditeľstva PZ Vranov n. T. ČVS:ORP-168/1-VYS-VT-2018 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že sa týka poškodenej, že jej písala, tak je to pravda a písala kvôli tomu, že na základe darovacej zmluvy 222/2015 bola finančná suma v hodnote 25.000 eur, auto značky Hyundai po nebohom otcovi a majetok pani W. darovaný pod nátlakom poškodenej. Matka jej často opisovala ako pod nátlakom musí robiť všetko, čo jej povie poškodená. Na základe prepisu majetku opakovane navrhovala stretnutie s matkou, komunikovala s poškodenou, táto všetky jej SMSky nosila na prokuratúru. Poškodenej sa fyzicky nevyhrážala ublížením na zdraví, poškodená je psychicky chorá, má na to znalecký posudok od psychiatra z predchádzajúceho trestného konania. V ďalšom uviedla, že na základe informácií od občanov W. má za to, že poškodená sa o ich mamu nestará, nakoľko je momentálne ležiaca, zaplienkovaná, je po zlomenine panvy a je čakajúca na kúpele Kováčová. Celý ten problém medzi nami bol z toho dôvodu, že poškodená jej tri roky nechcela ukázať matku, nemá o matke žiadne informácie, cez organizáciu podala trestné oznámenie na kriminálnu políciu, kde bol preverený matky a opäť podá trestné oznámenie na poškodenú za týranie matky a za zdravotný stav v akom je a pripravuje na ňu žalobu. Toto všetko uvádza, lebo toto sú dôvody, prečo kontaktovala stále poškodenú. Písala jej, ku všetkému sa priznáva, písala jej z dôvodu, že chcela vedieť, v akom stave je matka. To čo

písala, je pravda, nič nepopiera. Opätovne uviedla, že to, čo písala, priznáva, ale podstata stále uniká a vzhľadom k tomu, že majú spoločný majetok na základe dedičstva po nebohom otcovi, v krátkom čase požiada súd Košice o vymezenie jej podielu a o zabezpečenie nemožnosti prístupu poškodenej na jej nehnuteľnosť. Ku kontaktovaniu s poškodenou ohľadom ich matky uviedla, že raz sa stretli v Prešove, vtedy poškodená priznala, že berie lieky z psychiatrie, pred ňou prehltla tabletku. Trošku jej porozprávala o mame s tým, že potom, keď ju opätovne telefonicky kontaktovala, zapínala nahrávanie na mobile, počula to, lebo keď sa nahrávanie zapne, tak to pípne, jej deti ju hrubo urážali, urážali ju na facebooku, Q. jej písala, že je piča, kurva, že berie lieky zo psychiatrie, za čo sa obžalovaná nehanbí, na základe toho potom kontaktoval školu - Technická univerzita Košice a ohľadom dcéry poškodenej Q. jej zamestnávateľa a tiež uviedla, že pred súdom priznáva, že pripravuje email, v ktorom prepošle všetky veci ohľadom dcéry poškodenej, nakoľko ju hrubo urážala ohľadom jej zdravotného stavu, čo neprináleží jednej farmaceutke. V ďalšom obžalovaná vypovedala, že potom inokedy ešte, keď som raz išla z W. do Prešova, tak ju poškodená prenasledovala na hlavnej ceste spolu so svojím manželom, na to privolala pohotovostnú motorizovanú jednotku, ktorí zastavili pri Merkury Prešov, poškodená nemala občiansky preukaz, pred autom strašne vyvádza, čo videli aj občania W., lebo momentálne prechádzali cez toto miesto a aj jednotka ju chcela previesť na psychiatrické oddelenia, s čím poškodená nesúhlasila. Na to jej manžel sa vyjadril, že on osobne s ňou pôjde na psychiatrickú pohotovosť. K fotografii, na ktorej sa mal nachádzať syn poškodenej, uviedla, že bola na stanici, fotila si vlak a tento nevydarený človek jej vošiel do záberu. Na otázku o jej momentálnu vzťahu medzi ňou a poškodenou uviedla, že poškodená nie je jej sestra, že majú len spoločný genetický materiál, jednu mamu a nenávisť voči sebe a klamstvá zo strany poškodenej. K tomu, čo bolo cieľom písania emailových správ a jej komunikácie s poškodenou, uviedla, že poškodenej celý čas išlo iba o majetky, potom, keď už zistila, že mama je v takomto stave, že ju vie hodiť do auta a zaniest' za notárom alebo advokátom a rýchle si nechať prepísať všetok majetok aj auto, keďže toto malo byť jej z polovice, pretože matka sa o otca nestarala, nevarila mu, neprala, nevedli manželský život, čím poškodená pochopila, že rodina je rozvrátená a keď otec zomrel, tak rýchlo šiahla po majetku a toto je dôvod jej SMS správ. Momentálne dom je zanedbaný, zaplesnivený, záhrada je neposadená a pripravuje žalobu na poškodenú. Poškodená ju o zdravotnom stave neinformuje, čo vie, tak len od ľudí z dediny, sanitka nevedela, kde vyložiť ich matku, keď ju priviezli a myslí si, že poškodená s ňou mala ísť na vyšetrenie. Teda podstata veci je, že poškodená ju obrala o majetky a nestará sa o ich matku a poškodená spolupracuje s prokuratúrou. K prípadným právnym prostriedkom na dosiahnutie zmeny ohľadom nespravodlivého delenia majetku medzi ňu a poškodenou uviedla, že na základe informácií v akom zdravotnom stave je matka pripravuje právne kroky a žalobu na poškodenú. Budem žiadať všetky znalecké posudky ohľadom matky aj poškodenej, aj keď to všetko zaplatí. Bola účastníčkou dedičského konania po nebohom otcovi a osvedčeniu o dedičstve, podľa ktorého sa dedičia mali vyporiadať dohodou, uviedla, že to bolo pod nátlakom poškodenej. Ona mala záujem najmä o dedičstvo týkajúce sa osobného motorového vozidla S. keďže otec jej ešte pred smrťou chcel toto auto prepísať, s tým, že keď on zomrie, tak matka a poškodená jej nič nedajú, čo sa aj stalo, ale nakoniec ju presvedčili, aby sa auto dalo na jednu osobu a potom sa predá a oni sa vyporiadajú medzi sebou. Právne vzťahy vyplývajúce z podielového spoluvlastníctva s poškodenou zatiaľ neriešila, ale uviedla, že pripravuje vysporiadanie s tým, že jedna jej štvrtina bude ohradená a zabezpečená pred vpádom poškodenej, teda, aby jej bol vyčlenený jej podiel. K spôsobu a obsahu komunikácie ohľadom zdravotného stavu matky uviedla, že komu čo patrí, tomu dala a dodala, že chce uviesť, že mala aj pohlavný pomer s manželom poškodenej. K priestupkovým konaniam, kde aj iné osoby kontaktovala prostredníctvom facebooku a mala ich urážať alebo vyhrážať sa, uviedla, že nič nebolo bezdôvodné a za svoje priestupky si zaplatila blokové pokuty, s čím nemá problém a pred každým správnym orgánom sa priznala a popísala, čo urobila. Všetko aj tu hovorí pravdu, poškodená klame. Na záver uviedla, že je toho na ňu veľa, na výsluch sa pripravovala, teraz je už aj invalidná, kde priznáva, že berie aj lieky a má rozhodnutie o tom, že je osoba s ťažkým zdravotným postihnutím.

Svedkyňa - poškodená L. S. vypovedala, že je jej sestra a ich a ich matka žije toho času u nej, teda v jej domácnosti a to asi od januára roku 2014, teda v období čo sa prejednáva jún 2015 až marec 2016 už matka bývala v jej domácnosti. Obžalovaná volala na jej mobilný telefón, taktiež volala dcéru. Obsahom jej hovorov bolo väčšinou zosmiešňovanie. Dcére volala, či vie ako sa ona správa. Obžalovaná ju zastrašovala, že si ju niekto počká, kontaktovala do školy syna a aj študijné oddelenie Technickej univerzity Košice, taktiež kontaktovala zamestnávateľa dcéry, ktorá pracuje pre sieť lekární F. V., pričom či syna alebo dcéru opisovala v zlom obraze, že sú nevychovaní, zamestnávateľa dcéry aj s tým, či vedia akého majú zamestnanca. Takisto písala na súd do Bratislavy V., kde pracuje najstaršia dcéra R., tá jej nepovedala nič bližšie, nechcela ju tým zaťažovať. O tom, že obžalovaná kontaktovala tieto subjekty,

sa dozvedela následne od detí, ktorým to povedali či na študijnom oddelení alebo zamestnávateľa. Obžalovaná ju kontaktovala takmer každý deň, presne to neviem uviesť, počet jednotlivé dni, ale pokiaľ si dobre pamätá, raz to v jednom dni bolo asi 14 krát, boli to väčšinou SMS správy. Obsahom týchto správ boli jednak veci, kde ju zosmiešňovala ako vyzerá, alebo uvádzala v nich tiež, čo sa dozvedela od iných ľudí z obce, kde býva. Boli to aj osočujúce a zastrašujúce SMS správy. Väčšinou sa vyjadrovala vulgárne na ňu, ale aj na manžela a na deti. Svedkyňa tiež uviedla, že asi pred rokom a pol obžalovaná dala podnet ohľadom starostlivosti z jej strany o matku, na základe čoho k ním často chodievala polícia a aj rôzne kontroly, pričom obžalovaná sa o matku nezaujímalá, ani o jej zdravotný stav a podľa nej účelom tohto jej podania bolo vyvolať stav, že do jej domácnosti chodí polícia. Taktiež obžalovaná prostredníctvom Senior linky nahlásila, že sa nestará o matku, na základe čoho sa viedlo konanie na policii, kde sa vyjadroval aj lekár, aj pracovníci spoločnosti Ados, taktiež bola vypočúvaná aj matka. Rozhodnuté bolo rozhodnuté tak, že podanie bolo zamietnuté. Obžalovanou bola kontaktovaná aj cez facebook a to pod užívateľským menom Q. W.. Na svoju stránku písala komentáre o tom, čo sa prípadne dozvedela alebo, keď im chcela niečo odkázať. Obžalovaná to písala pre celú verejnosť, čiže hocikto si to mohol prečítať, videla to, že iné osoby zdieľali tieto príspevky alebo sa k nim vyjadrovali, napr. aj pani F.. Ona sa s tým oboznámila tak, že na facebooku klikla meno obžalovanej alebo jej obžalovaná napísala SMS správu, že má ísť na facebook si prečítať, čo napísala. Teda príspevky neposkytovala len svojim priateľom na facebooku, ale celej verejnosti. Ona bola tiež zaregistrovaná na facebooku, ale k príspevkom obžalovanej sa mohol dostať hocikto, kto je zaregistrovaný na facebooku. V týchto príspevkoch obžalovaná osočovala celú jej rodinu, zosmiešňovala ich, pridávala fotky na facebook, napr. ako syn nastupoval do vlaku, taktiež napríklad syna odfotila na priestupkovom konaní a túto fotku zverejnila na facebooku a zosmiešňovala syna a to skrz toho, že mal dlhšie kučeravé vlasy. Taktiež odfotila manžela a syna na jednom školení, kde obžalovaná bola, pričom tieto fotky komentovala zosmiešňujúcim spôsobom. Svedkyňa uviedla, že je jej ťažké o tom opätovne rozprávať a uvádzať konkrétne, čo bolo uvádzané v tej komunikácii obžalovanej, či už v SMS správach alebo na facebooku. V období uvedenom v obžalobe sa s obžalovanou nestretli, len na súde. Tiež poukázal na to, že za dcérou Q., ktorá pracuje v lekárni F. bola pani F., ktorá jej uviedla, že pozná jej otca, že pozná ju a zisťovala rôzne veci, teda obžalovaná podľa nej takýmto spôsobom využila pani F. na získavanie informácií. Taktiež sa dozvedela, že pani V. sa vypytovovala susedov od ich rodičovského domu, čo tam chodí robiť, čo sa tam deje a tieto informácie potom dávala obžalovanej do Košíc. Svedkyňa uviedla, že nikto by nechcel takto žiť ako oni, že sú obmedzovaní, deti si musia dávať pozor aj pred tým čo povedia, aby to potom nebolo zneužitá, že to bolo zverejnené a že budú donesené informácie obžalovanej. K vplyvu konania obžalovanej na život jej samotnej ako aj rodiny uviedla, že z toho dôvodu sa lieči, berie lieky, navštevuje psychiatrickú ambulanciu a to asi od decembra 2015, pričom predtým žiadnu takú ambulanciu nenavštevovala. Psychiatra začala navštevovať v dôsledku toho, že mala stavy úzkosti, stresu a depresie, čo súviselo s konaním obžalovanej, s tým, čo zasa vymyslí, čo urobí, čo sa stane. Deti sa v dôsledku konania obžalovanej hanbili, museli byť ostržitejší, oni ako rodina sme sa snažili stmelit', držať pokope, všetko si hovoriť, aby ten druhý z rodiny vedel, čo sa prípadne stalo, aby bol opatrný. Napríklad obžalovaná jej raz napísala SMS správu, že ju niekto čaká za mostom, keď pôjde večer od rodičovského domu. Prestala chodiť do kostola, lebo sa stalo, že raz prišla, sadla si na miesto pani A., a táto to musela SMS správou po kostole oznámiť obžalovanej, ktorá jej následne písala buď SMS správu alebo na facebook, že si sadla na miesto pani A., pričom pani A. jej potvrdila, že obžalovanej informáciu poskytla s tým, že to urobila preto, že čo sa o nej, resp. o nich hovorí a ona pani A. povedala, že by sa do toho nemala miešať, sama má svoje problémy a nemôže poznať všetko, čo sa medzi ňou a obžalovanou deje. K vzťahom medzi ňou a ostatnými obyvateľmi obce, kde žije svedkyňa uviedla, že nemá v obci nejaké kamarátky, nemá na to ani nejaký čas, keďže sa stará o chorú matku, keď niekoho stretne, tak sa normálne pozdravím, krátko sa prihovorím, ale to je všetko, alebo len pozdravím, keď cítim, že ten dotýčny by mohol spolupracovať s obžalovanou a viac sa s ním nerozpráva ani mu nič neuvádza, aby potom to nebolo zneužitá proti jej rodine. K vzťahom s obžalovanou v súvislosti s konaním obžalovanej uviedla, že s obžalovanou sa nestretáva, netelefonuje jej, odkedy bolo pojednávanie u Q.. S., ani ju ináč obžalovaná nekontaktuje, teda ani SMS správami ani na facebooku, ale má pocit, že to robí teraz tak ako som popísala ohľadom tej pani F. alebo cez Senior linku nepriamym spôsobom, aby ju zatiahla napríklad aj do toho vyšetrovania, musela ísť na výsluch, policajti bol aj u nich doma, o to vlastne obžalovanej ide, aby jej takto znepriemňovala život. Čo sa týka ich rodiny, oni sa snažia držať spolu, ale je pravda, že v súvislosti s konaním obžalovanej sa ten stres prenášal na všetkých, všetci sa hanbili, boli vystresovaní zo správania obžalovanej. Teraz je to také, že všetci sú opatrní, všetko o sebe navzájom vedia a tým, že obžalovaná ju už priamo alebo rodinu nekontaktuje, tak je to trochu lepšie v porovnaní so stavom, keď posielala SMS správy alebo písala na facebooku. Ich matka o tom, čo sa medzi ňou a obžalovanou dialo, vedela, ale jej diagnostikovali stredný stupeň demencie

a teda nemá význam, aby ju tým zaťažovala, ani by to už nevedela pochopiť. K dôvodu správania sa obžalovanej uviedla, že obžalovaná ich už udávala skôr, keď bola práceneschopná, udala ju na Sociálnej poisťovni, písala anonym do škôlky, keď tam upratovala. Obžalovaná tak začala konať v čase, keď začala mať problémy vo svojom manželstve, kedy v tom čase ochorela aj ich matka. Obžalovaná tvrdí, že to súvisí s majetkom, keďže matka prepísala svoj podiel na majetku na ňu a jej manžela, ale tie problémy s jej správaním boli už predtým. Ona stále cítila, že obžalovaná ju nenávidí alebo jej závidí, aj keď obžalovaná to popiera. Ako sestry boli spolu málo, lebo obžalovaná do šiestich rokov vyrastala u starých rodičov, potom chodila na základnú školu, potom na strednú školu odišla z domu na internát, teda vždycky boli spolu málo. Ohľadom dedičského konania po nebohom otcovi uviedla, že podiely patriace otcovi boli v dedičskom konaní rozdelené medzi ňu a obžalovanú a aj matka podiely, ktoré by patrili jej, rovnakým dielom, rozdelila medzi ňu a obžalovanú. Čo sa týka auta, toto bolo prevedené na matku a potom ho matka predala jej dcére. Pred notárom sa dohodli na tom ako sa s majetkom vypořádajú. K vzťahu obžalovanej k matke, konkrétne j jej zdravotnému stavu svedkyňa uviedla, že obžalovaná sa ohľadom matky vyjadrovala na sociálnej sieti vulgárne v tom zmysle, že ju vyhrabe, že už mala dávno spadnúť do potoka. Keď mama ochorela, tak obžalovaná navrhovala dať mamu do ústavu. Nikdy zo strany obžalovanej nebol jednoznačný návrh, žeby sa ona chcela o matku starať, alebo aby si starostlivosť o matku rozdelili, nikdy matke nedoniesla zdravotnícke pomôcky. Minulý rok bola matka hospitalizovaná v nemocnici, možno o tom obžalovaná nevedela, aj keď si myslí, že dozvedieť sa to mohla, no obžalovaná ju ani raz nenavštívila v nemocnici. Viackrát sa stalo, že keď ešte mama chodila a išla od nás k jej starému domu, tak obžalovaná prešla okolo nej autom a ani nezastavila. Svedkyňa tiež uviedla, že s obžalovanou sú podieloví spoluvlastníci domu a záhrady, no obžalovaná sa o svoj podiel nijako nezaujíma, nechodí tam ani robiť, ani kosiť, pričom ohľadom ich spoluvlastníctva sa nevedú žiadne konania a to ani ohľadom dedičského konania a ani v súvislosti s darovaním jej matkou.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých č. 2017/01, ktorý vypracovala V. J. E. ohľadom poškodenej L. S. vyplýva, že poškodená disponuje vysokohodnotovo postaveným zmyslom pre rodinu, v prípade ohrozenia tejto hodnoty sa stáva emocionálne zraniteľnou, senzitívnou až ostražitou voči podnetom okolia, v citovo náročných situáciách disponuje nižšou adaptabilitou, jej správanie ovplyvňujú aktuálne afektívne napätia. Voči záťaži je menej odolná a prípadne negatívne city majú tendenciu trvalejšie pretrvávať. V ďalšom znení zistila u poškodenej aktuálne zvýraznené známky patologickej úzkosti, nadmerného napätia, stratu pocitu bezpečia, rozvoj pocitov ohrozenia, tendencie ku uzatváraniu sa pred okolím a priekazne zastúpenú depresívnu symptomatiku, pričom toto má významne reaktívny charakter na konanie obžalovanej. U poškodenej absentujú schopnosti mobilizovať vlastné sily a rezervy bez intervencie odbornej pomoci (psychiater, psychológ). K vzťahu obžalovanej a poškodenej uviedla, že tento sa javí v minulosti ako štandardný súrodenecký vzťah bez závažnejších konfliktov. Aktuálne v tomto vzťahu u poškodenej dominujú pocity obáv, pocity ohrozenia, sklamania, nedôvery, neistoty s vyústením do odmietania kontaktu s obžalovanou a snaha sa vyhýbať otvorenému konfliktu, invektívam a znevažovaniu svojej osoby a svojich blízkych (deti a manžel). V súčasnosti pri pokračujúcich aktivitách obžalovanej poškodená neočakáva, ani nepredpokladá, že by sa tento vzťah zásadnejšie zmenil.

Vo svojej výpovedi znalkyňa V. J. E. uviedla, že vyšetrenie poškodenej trvalo tri hodiny, čo je štandardná dĺžka. Dozvedela sa, že poškodená aj obžalovaná žili v dosť zlých podmienkach, otec často pil a rodičia sa často hádali. Vo vzťahu k obžalovanej poškodená hovorila, že je to mladšia sestra, čiže ten vekový odstup ich trochu oddiaľoval, spomínala vekový rozdiel asi 6 rokov a že po narodení obžalovanej sa otec finančne odpojil a začal riešiť finančné záležitosti sám. Poškodená uvádzala ešte, že boli veľmi často hádky, že z otca mala strach. Na detstvo si z tohto dôvodu nespomína dobre, matku hodnotila ako citovo sýtiacu osobu. K vzťahu s obžalovanou poškodená tento v minulosti popisovala ako štandardný súrodenecký vzťah, s tým že ten vekový rozdiel bol natoľko výrazný, že nemali k sebe až tak blízko, teda vtedy bez závažnejších konfliktov. Jej úlohou ako znalca bolo hlavne skúmať terajší vzťah v tejto situácii a ten popisovala poškodená ako vzťah, ktorý je plný pocitu ohrozenia, jednoducho sa obžalovanej bojí. Poškodená popisovala sklamanie, nedôveru a zo strany obžalovanej odmietanie kontaktu.

Podľa záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 197/2016 vypracovaného V. K. H. na obžalovanú, táto netrpela v minulosti ani v čase skutku na žiadnu duševnú chorobu alebo poruchu v zmysle psychózy. U obžalovanej bola diagnostikovaná ambulantnou psychiatrickou epizódou stredne ťažkej depresie (4.7.2014) a odvtedy obžalovaná užívala antidepresíva. Táto diagnóza bola vzhľadom na opakujúci sa výskyt depresívnych epizód zmenená na recidivujúcu

depresívnu poruchu, ktorá však je vo vzťahu k spáchanému skutku nevýznamná. Zároveň bola u obžalovanej diagnostikovaná i emočne nestabilná porucha osobnosti, impulzívny typ. Jedná sa o poruchu osobnosti, pri ktorej je výrazná tendencia jednať impulzívne bez uváženia následkov so sklonom k výbuchom hnevu s neschopnosťou kontrolovať následné explozívne správanie a ktorá je doprevádzaná emočnou nestálosťou. V priebehu páchania trestného činu, znalkyňa uviedla, že obžalovaná mohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, pretože jej vnímanie nebolo zmenené žiadnymi faktormi, ktoré by spôsobili v tej dobe závažnejšie ovplyvnenie jej rozpoznávacej schopnosti, ovládacia schopnosť bola len nepodstatne zmenšená pod vplyvom výraznej impulzivity a instability. Podľa záverov posudku obžalovaná chápe zmysel trestného konania, je u nej prítomná výrazná tendencia jednať impulzívne, bez uváženia následkov, jedná sa o povahovú odchýlku. U obžalovanej nebola zistená závislosť na alkohole, či iných drogách, preto znalkyňa nevidela dôvod nariadiť jej žiadnu formu ochranného protialkoholického či protitoxikomanického liečenia. Napokon znalkyňa uviedla, že u obžalovanej nezistila výskyt žiadneho duševného ochorenia vo vlastnom zmysle slova, u obžalovanej ide o emočne nestabilnú poruchu osobnosti, impulzívny typ, ide o trvalú negatívnu povahovú osobnostnú odchýlku, ktorú nie je možné ovplyvniť ani zmeniť medicínskymi prostriedkami. Pobyť obžalovanej na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný.

K záverom posudku bola znalkyňa vypočutá aj na hlavnom pojednávaní, kde uviedla, že v závere posudku sa vyjadrila, že ovládacia schopnosť obvinenej bola nepodstatne zmenšená pod vplyvom výraznej impulzivity a instability, ktoré vyplývajú z dlhodobu konfliktných osobných vzťahov, ktoré sprevádzali obžalovanú jednak v manželstve, a jednak pramenili z dlhodobu konfliktných vzťahov s poškodenou. Viac rokov obžalovaná žila v strese, čo sa podpísalo aj na jej psychickom zdraví. Je pravda, čo hovorila obžalovaná, že po znaleckom vyšetrení navštevuje pravidelne ambulatnú psychiatricku pani V. B. K. v Košiciach. Podľa záznamov z jej zdravotnej karty vyplýva, že na pozadí jej psychických ťažkostí je chronická konfliktná a frustračná situácia u akcentovanej osobnosti, zároveň sú prítomné aj depresívne stavy rôznej intenzity počas liečby. Obžalovaná bola uznaná za čiastočne invalidnú, je záznam z 15.8.2018, ktorý potvrdzuje túto skutočnosť a zo 04.07.2018 sa v karte nachádza záznam o tom, že dostala preukaz ZŤP pre zdravotne ťažko postihnuté osoby. Takmer v každom zázname je záznam o tom, že ju trápia vzťahy v rodine. Tieto nové zistené skutočnosti nemajú vplyv na záver znaleckého posudku. K prípadnej prognóze stavu obžalovanej sa znalec nevedel vyjadriť.

Znalec V. W. Š. taktiež podal posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 5/2017, ktorý vypracoval ohľadom poškodenej L. S., kde v závere konštatuje, že poškodená po psychiatrickej stránke trpí chronifikovaným priebehom depresívnej poruchy, ktorej hĺbka v čase kolísala medzi stredným až ťažkým stupňom, v čase vyšetrenia sa jednalo o depresívny stav strednej hĺbky. Znalec uvádza, že táto porucha môže za priaznivých okolností odoznieť, zatiaľ je však udržiavaná nepriaznivými exogennými udalosťami, ktoré sú predmetom trestného stíhania. Poškodená sa začala psychiatricky liečiť v decembri 2014, pred týmto obdobím nebola psychiatricky liečená. Depresívny stav sa u nej rozvinul v súvislosti so spáchaným skutkom, pred týmto obdobím nebola poškodená psychiatricky liečená a ani neboli zistené anamnesticky depresívne stavy. V ďalšom znalec uvádza, že pri samotnom vyšetrení poškodenej, ako aj podľa údajov zo zdravotnej dokumentácie z psychiatrickej ambulancie V. V., zistil časovú aj príčinnú súvislosť vzniku depresívneho stavu poškodenej v dôsledku konania obžalovanej, ktorou boli pri prvotnom vyšetrení aj neskôr pri kontrolách uvádzané stupňujúce sa konflikty zo strany obžalovanej, obťažujúce SMS správy, sledovanie a ohováranie na sociálnej sieti. Uvedená duševná porucha ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodenej predovšetkým v poklese pracovnej výkonnosti, aktivity, záujmu, v poklese vôle s potrebou sa do činnosti nútiť, tendencie veci odkladať, polihovať, oddychovať, čo sa prejavilo aj neschopnosťou samostatne sa postarať o domácnosť a potrebou pomoci zo strany rodinných príslušníkov, pričom predtým tieto aktivity zvládala samostatne. V čase podania posudku znalec uviedol, že poškodená sa podrobila psychiatrickej liečbe na psychiatrickej ambulancii V. V. v Prešove a taktiež, že bola akútne hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení FNŠP v Prešove pre reaktívne podmienený úzkostne depresívny stav so suicidálnymi ideáciami.

Taktiež bol vypočutý ako znalec, kde vo svojej výpovedi uviedol, že pokiaľ sa týka stavu poškodenej počas jej detstva, obdobia kedy sa vydala a obdobia, kedy mala deti, na tieto okolnosti sa jej pýtal pri znaleckom vyšetrení, kde mu podala anamnézu jednak o svojich zdravotných ťažkostiach, vzdelaní, o spoločnom živote s manželom a aj o okolnostiach z detstva, tam bol jeden údaj, že spočiatku bolo manželstvo jej rodičov disharmonické a že vraj otec uvažoval o jej umiestnení do nejakého zariadenia,

ale tieto okolnosti sa ona dozvedela až ako dospelá od matky. Ale čo sa týka subjektívneho pocitu poškodenej nemala žiaden pocit nedostatočnej starostlivosti či už zo strany otca alebo matky. Takisto udala, že boli vychovávané spolu so sestrou a že závažnejšie problémy v tomto období spolu ešte nemali. K vzdelaniu poškodenej uviedla, že ukončila stredné vzdelania, bola zamestnaná na viacerých miestach, posledné 4 roky je na úrade práce a v čase vyšetrenia udávala, že asi druhý rok sa stará o matku. Čo sa týka jej manželstva, neudávala poškodenej žiadne vážnejšie problémy medzi ňou a jej manželom, venovali sa výchove detí, ktorým venovali patričnú starostlivosť a všetky tri deti majú aj vysokoškolské vzdelanie a ich vzťahy s matkou sú dobré. V poslednom období poškodenej udávala isté obdobie nezhôd s manželom, ktoré súviseli už s touto stresovou situáciou, kedy mala spory s obžalovanou, pričom poškodenej z toho bola úzkostná, depresívna, stále sa tým zaoberala a manžel bol z toho podráždený, žeby nemala venovať tomu takú pozornosť, ale neskôr sa ako keby priklonil na jej stranu a teraz sú ich vzťahy vzájomne podporujúce sa. Podľa zdravotnej dokumentácie a anamnézy poškodenej nebola nikdy psychiatricky liečená a tieto terajšie obtiaže začali až koncom roka 2014, preto nejaké závažné faktory, ktoré by ešte mohli vplývať na jej terajší stav, nezistoval, neboli významné. K vzťahu poškodenej s otcom uviedol, že nikde v spise nenašiel, ani z výpovede poškodenej nezistil, žeby tam bol taký vzťah poškodenej a otca ako udávala obžalovaná, teda že sa ha mala báť, že bol alkoholik. Poškodenej mu uviedla len to, čo uviedol. Svoj vzťah s manželom poškodenej udávala ako dobrý, závažné problémy nemali, takisto akcentovala to, že sa starali o výchovu svojich detí. Jediné disproporčné obdobie, teda napätiejšie obdobie, už spomenul a súviselo s touto vecou. Poškodenej zhodnotila priebeh manželstva za dobrý a funkčný, nerozprávala o rozvoze ani o fyzickom napadnutí zo strany manžela. Spomenula, že poškodenej o nej rozširuje a o jej manželovi, že mal pomer s rômkou, čo sa jej dotýka, ale že to nie je pravda. V ďalšom znalec uviedol, že obžalovanou prezentované skutočnosti o živote poškodenej mohli byť významné, ak by napríklad poškodenej v dôsledku týchto okolností v tom čase hospitalizovaná alebo napríklad pre depresie, ale toto nezistil, teda nemá anamnézu, žeby bola niekedy poškodenej liečená. Nezistil u poškodenej ani náchylnosť k depresívnym stavom, ani inú takú duševnú poruchu alebo chorobu, alebo závažnú osobnostnú odchýlku. Údaje a okolnosti, ktoré mu poskytla poškodenej boli postačujúce pre podanie znaleckého posudku, nepriamo ich konfrontoval aj zo zdravotnej karty V. V. a tam tiež nenašiel takéto disproporčné údaje, výpovede poškodenej pred V. V. a pred znalcom boli v podstate zhodné. Ak by tomu tak nebolo, tak by sa ich snažil doplniť z tzv. objektivizovanej anamnézy, možno by pozval na doplnenie svojho pohľadu na vec deti poškodenej, ale nepovažoval to za potrebné, nakoľko počas celého vyšetrenia poškodenej vystupovala koherentne a klinický nález podľa zistených skutočností a časových súvislostí súvisel s terajším problémom a nie s minulosťou. Poškodenej sa starala o svoju matku, ktorá bola ležiaca, poskytovať okrem iného svojej matke aj emočnú, psychologickú podporu, že matka poškodenej tam nie je sama. Podľa vyjadrenia poškodenej táto aj s manželom sa o matku starali ako najlepšie vedeli a skôr to bola obžalovaná, ktorá na nich podávala rôzne podania a privolávala políciu.

Z odboru bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie elektrotechnika podal znalecký posudok J. F. S. a to posudok č. 10/2016, kde predmetom znaleckého dokazovania bol mobil poškodenej, ktorý táto vydala na účely trestného konania. Znalec telefón identifikoval uvedením IMEI a čísla SIM karty ako aj telefónneho čísla prideleného SIM karte (XXXX XXX XXX - poškodenej). Následne znalec vykonal zálohu všetkých správ nachádzajúcich sa na telefóne a SIM karte prichádzajúcich z telefónneho čísla XXXX XXX XXX

(obžalovaná) a výpis SMS správ a hovorov tvorí prílohu posudku, jednalo sa o správy zaslané z telefónneho čísla obžalovanej. Znalec tiež v závere posudku konštatoval, že skúmaný telefón neumožňuje úpravu SMS správ, že s bežne dostupnými prostriedkami a znalosťami užívateľa nie je možné upraviť SMS správy v telefóne. Použitím špeciálneho softvérového a hardvérového vybavenia to však nie je možné vylúčiť. Podľa prílohy posudku bolo zaslaných z telefónneho čísla obžalovanej na telefónne číslo poškodenej 220 správ a to v období od 2.2.2016 do 12.3.2016.

Aj tento znalec k záverom svojho posudku vypovedal na pojednávaní, kde k prípadnej manipulácii s telefónom poškodenej, keďže podľa udania obžalovanej syn poškodenej ovláda podvody s telefónmi a s IP adresami uviedol, že takáto manipulácia nemá s IP adresami nič spoločné. V princípe pokiaľ by chcel vylúčiť akúkoľvek manipuláciu, musel by to porovnať aj so SMS správami odosielaajúcej, ale takáto aplikácia v mobile zistená nebola, teda aplikácia na úpravu SMS správ. Tieto súbory, s obsahom týchto správ, nie sú ani priamo prístupné, teda pri prehliadaní správ v tom telefóne sa k týmto správam štandardne nemá osoba ani ako dostať.

Ako už súd uviedol vyššie predmetom znaleckého skúmania a jeho výstupom v podobe prílohy boli SMS správy obžalovanej adresované poškodenej, ktorých bolo 220, preto súd len stručne uvedie obsah niektorých z nich, pričom aj v rozsudku neuvedené správy boli obdobného charakteru. Obžalovaná písala o termíne štátnic v Košiciach, kde bude čakať a dočká aj Q. S., skúšajúcim pošle ich statusy a pri sexe ich poukazuje a bude po Mgr., že poškodená bude mať po piči a Q. po Mgr.. V iných správach uviedla, že poškodená je dzignutá, že polícia ju umiestňuje na psychiatrickú kliniku, je poškodená je jebnutá aj s celou bandou, že aj keď si nepraje pred XXX (číslo domu poškodenej) stáli policajti, smola, že budú, že pošle na kontrolu políciu, že sama príde do W. a nastane čas zúčtovania, že polícia navštívi V. (matka) , že z M. XXXAX zoberie kolesá, že v noci príde do W., nech bude poškodená vždy pripravená. Taktiež uviedla v správach obžalovaná, že policajtovi povedala, že S. jebal s cigánkou a od nej chcel, aby mu vyhonila vtáka. K matke obžalovaná napísala správu, že si praje aby V. nemohla zdochnúť a aby nemala pokoj ani na druhom svete, že ju vyhrabe. Obsahom ďalších správ bolo, vyzýva obžalovaná poškodenú na stretnutie, že je blízko, že ju počká do rána, že ona je na 33 a chlanci čakajú pri moste, že spolužiačkam Q. dala o nej informácie, že sa bude hanbiť. V iných správach oslovovala poškodenú psychopatka bláznivá, šialená, W. piča, psychopatka, akú policajti nezažili, písala, že mestá Bratislava Košice sú nebezpečné, či má poškodená ochranu pre šteňatá, že ona nikdy nemala strach, no poškodená je obyčajná chudera a polícia sa na nej baví, uvádzala, že zverejní prepis rozhovoru tej kurvy s T., že Q. je ako pražská prostitútka, že ju T. odkopol. V iných správach označovala obžalovaná poškodenú fúzatá, zradkyňa, kurva W., že manžel sa jej kurvil s cigánkou, že zničí vzťahy deťom poškodenej v deň svadby, že sú rodina bláznov, že si zistila ambulancie, ktoré poškodená navštevuje, že skončí zle a aj deti, že pracuje na pomste a potichučky.

Zo spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/15/2016 súd zistil, že v tomto konaní bola na obžalovanú podaná obžaloba pre prečin nebezpečného prenasledovania na tom skutkovom základe, že v dobe od 19.12.2014 najmenej do konca mesiaca júl 2015 z rôznych miest poškodenú opakovane telefonicky kontaktovala a to takým spôsobom, že jej niekoľkokrát denne volala a zasielala jej SMS správy a to proti vôli poškodenej, taktiež napísala na svojej nástenke na sociálnej sieti facebook viac než 700 komentárov na poškodenú a jej rodinu, kde v SMS správach a komentároch sa vyhrážala poškodenej a jej rodine ublížením na zdraví, vulgárne sa vyjadrovala na poškodenú a jej rodinu, zastráňovala poškodenú, uvádzala, že má informácie o tom, kde sa pohybuje, teda ju sleduje, čím týmto konaním podstatným spôsobom zhoršila kvalitu života poškodenej ako aj jej sociálne a spoločenské postavenie medzi spoluobčanmi. Vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 07.12.2017, ktorým súd obžalovanú uznal za vinnú, ktorý rozsudok bol v dôsledku podania odvolania obžalovanou zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/16/2018 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Do času vyhlásenia tohto rozsudku vec nebola právoplatne skončená.

Súd sa oboznámil aj so spisom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 5D/163/2010, v ktorom konaní sa viedlo dedičské konanie po nebohom Š. W., naposledy bytom W., ktorý zomrel dňa 06.05.2010. Podľa osvedčenia o dedičstve zo dňa 26.10.2010 ako dedičia po nebohom prichádzali do úvahy manželka, V. W., a deti obžalovaná a poškodená. Podľa článku II. osvedčenia účastníci konania sa dohodli o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva poručiteľa Š. W. a pozostalej manželky V. W. a uzatvorili dohodu, na základe ktorej z majetku BSM manželov do dedičstva patrilo osobné motorové vozidlo S.

EČ: M.-XXXAX v 1 ako aj nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, taktiež v 1. Podľa článku V. osvedčenia dedičia sa medzi sebou vyporiadali dohodou a to tak, že hnutel'nosti - uvedené osobné motorové vozidlo nadobudla vdova po nebohom V.Á. W. v celosti bez povinnosti voči ustupujúcim dedičom, obžalovaná nadobudla zostatok na účte stavebného sporenia v sume 1807,04 eur ako aj dlh z titulu protihodnoty 1 zostatku na účte v sume 903,52 eur. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, dom súpisné číslo XX, ako aj ďalšie uvedené parcely nadobudli poškodená a obžalovaná v pomere 1 spoluvlastníckym podielom poručiteľa a bez povinnosti voči ustupujúcej dedičke (V. W.). Osvedčenie ďalej obsahuje aj vyporiadanie ďalších nehnuteľností zapísaných na osvedčení uvedených listoch vlastníctva.

Okresné riaditeľstvo PZ Vranov nad Topľou pod číslom ČVS:ORP-168/1-VYS-VT-2018 vykonalo vyšetrovanie na základe podnetu občianskeho združenia Fórum pre pomoc starším, keď viedlo trestné konanie pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť páchatel' tým, že mal týrať a zanedbávať V. W., ktorá mala žiť v nevyhovujúcich podmienkach, nemala jej byť poskytovaná potrebná starostlivosť a mala byť

izolovaná od okolia. Uznesením zo dňa 29.05.2018 vyšetrovateľ odmietol trestné oznámenie, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Z odôvodnenia uznesenia ako aj zo samotného spisu vyplýva, že vo veci bola vypočutá V. W., ktorá uviedla, že je klamstvo, že ju niekto týra, taktiež bola vypočutá poškodená L. S.. Do konania bola zabezpečená správa o poskytovaní ošetrovateľskej starostlivosti V. W. ako aj správa z úradu práce, podľa ktorých nič nenasvedčovalo zlému zaobchádzaniu alebo stopám po násilí na V. W.. Teda vyšetrovateľ skonštatoval, že nebolo preukázané, že by konaním poškodenej ako dcéry V. W. došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty uvedeného zločinu, preto trestné oznámenie odmietol.

Podľa zápisnice o vydaní veci poškodená vydala mobilný telefón, ktorý bol následne predmetom znaleckého skúmania.

Zo zápisnice o trestnom oznámení poškodenej vyplývajú mimo iného aj skutočnosti, ktoré neskôr uviedla vo svojej výpovedi.

Obžalovaná podľa odpisu z registra trestov doposiaľ nebola súdne trestaná, v registri nie je evidovaný žiaden záznam.

Pokiaľ sa registra priestupkov Ministerstva vnútra do dňa podania obžaloby obžalovaná sa dopustila 9 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, keď zasielala výhražné správy Q. W., vyhrážala sa Q. S. cez sociálnu sieť, obťažovala manželov Q. zverejňovaním komentárov na sociálnej sieti, v ktorých ich urážala, nepravdivo sa o nich a ich dcére vyjadrovala, v inom konaní umiestňovala na dvore, kde bývala, pohoršujúce nápisy a nadávala rodine K., tiež zverejňovala statusy, v ktorých ohovárala a kazila dobrú povesť pani C., na sociálnej sieti urazila aj Q. S., vulgárne vynadal svojmu svokrovi a svojej svokre ako aj svojmu manželovi, taktiež aj priestupkov na úseku cestnej premávky. Priestupky páchala aj po podaní obžaloby a počas konania pred súdom, pričom sa jednalo opätovne o priestupky na úseku občianskeho spolunažívania a to uvádzaním informácií o kolegoch v práci či o osobách zo spoločenstva vlastníkov bytov, o ktorých sa vyjadrovala na sociálnej sieti Facebook.

Obec W. oznámila, že obžalovaná mala trvalý pobyt na adrese W. XX, ale nezdržovala sa tam, preto nie sú kompetentní posúdiť jej správanie, povahové vlastnosti, rodinný život ani správanie na verejnosti.

Súd sa oboznámil s rozsiahlou komunikáciou obžalovanej prostredníctvom sociálnej siete Facebook, kde obžalovaná na adresu poškodenej, resp. jej rodiny sa vyjadrovala v tom, zmysle, že vie, kde sú, k osobe poškodenej sa vyjadrovala, že je chudera, že chodí po W., že nahlasuje ľudí, že je psychopatka, že preverí poberanie dávok poškodenu, vyhrážal sa založením domu pri poskytnutí úveru nebankovou spoločnosťou, taktiež, že poškodená má nevychované deti, že sú degenerované monštrá, že poškodená je chudera, čo ich vysrala a vychovala, k obrázku mužského pohlavného orgánu dotazovala poškodenu, či jej chlapi majú niečo také. V ďalšom uviedla, že poškodená má vraj sadru, že už nechodí po W., že už aspoň od bláznivej (poškodenej) pokoj, uvádzala, že upozorňuje občanov W., W. a okolia, že ich poškodená sleduje, že neustále hlási ľudí na políciu, že si majú pri stretnutí s ňou dávať masku, lebo prenáša choleru, že si sa dala s manželom alkoholikom a milencom Rómky prepísať na seba celý podiel po V. W., že sú banda nenažrancov a sú na PN cez podvodníka praktického lekára, že ich rodina je priebežne monitorovaná. K synovi poškodenej Q. písala, že je blázon, snažila sa kontaktovať rodičov jeho priateľky, taktiež uvádzala, že sa bude s ním a dcérou poškodenej Q. stretávať v Košiciach, kde sa prekvapenie sťahuje, že už sa teší na stretnutia, že sa teší na život v Košiciach a že ich stretnutia budú priam každodenné. Tiež obžalovaná písala v tom zmysle, že sa blíži čas zúčtovania, že poškodenu volajú po W. piča S., že poškodená udala ľudí, že božie mlyny melú pomaly, ale isto. Tiež písala poškodenej, že chodí okolo hnojiska s taškami a že o tom hovoria celé W. a W., že vliekla dve torby, že prečo sa skrýva pred ľuďmi, že poškodená bojuje s celými W., že len majetky, že fuj zlodeji, tiež opísala incident pred Merkury, kde mala poškodená vyvádzať a policajti mali povedať, že nie je v poriadku. Uvádzala v príspevkoch obžalovaná, že daruje svoj podiel najradšej Rómom, že nemá sestru a keď sa opýta na meno poškodenej, tak bude chytať zvrátky po zemi. Vyjadrovala sa aj k pohybu auta M.C. XXXAX (bolo predmetom dedičského konania), že sa pohybuje po W., že o poškodenej M. povedal, že vyzerá ako Kleopatra a že má väčšie fúzy pod nosom ako on a že syn poškodenej vyzerá ako karfiol. Písala tiež obžalovaná, že uvidí poškodenu cez kamerový záznam, že sa nevzdá, že začne krutý boj, že s tým môže ísť aj na políciu aj na prokuratúru, že je jej to jedno, chce a bude ju vidieť zničenú, že poškodená nemá dobrého človeka a že ľudia sa jej smejú, že nech zoberie ropuchu bratislavskú s krpcom do kostola, že

ropucha sa vozí na dedovom trápení. V príspevkoch mimo iného obžalovaná vo verejnom odkaze pre poškodenú uviedla, že kontaktovala príslušné orgány, že boj začal, že sa veľmi teší a bude sledovať ako ju ničí a zničí. Mimo uvedeného napísala obžalovaná na facebooku aj množstvo iných komentárov na poškodenú, jej rodinu, deti, svojich iných príbuzných, ktoré boli výsmešné, dehonestujúce či vulgárne.

Prokurátorka v záverečnej reči poukázala na to, že na základe výsledkov hlavného pojednávania má za to, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba na obžalovanú V. Q. W., sa stal a spáchala ho obžalovaná. Sama obžalovaná vo svojom výsluchu uviedla, že problém medzi ňou a sestrou vznikol z dôvodu, že sestra jej neukázala tri roky mamu, o ktorú sa starala poškodená, že podala trestné oznámenie na sestru za týranie matky a za zdravotný stav, v akom matka bola, pripravuje žalobu. Toto sú dôvody prečo kontaktovala sestru, toto uvádzala obžalovaná vo svojom výsluchu pred súdom. Ďalej uviedla, že písala poškodenej, k tomu sa priznáva a že písala z dôvodu, že chcela vedieť, v akom stave je matka. Obžalovanej však uniklo podstatné, že ani prípravné konanie, ani konanie pred súdom nemalo za predmet rozhodovanie o dedičstve. Podstatou konania je, že obžalovaná svojimi SMS správami a emailovou komunikáciou mala ohroziť psychickú integritu poškodenej a k tomuto svojmu konaniu sa doznala. Poškodená S. popísala pri výsluchu, že obžalovaná jej volala na mobilný telefón, aj jej dcére, zastráňovala ju, že si ju niekto počká, obžalovaná kontaktovala študijné oddelenie školy, ktorú navštevoval syn poškodenej, a aj zamestnávateľom oboch dcér a opisovala ich v zlom obraze. Obžalovaná poškodenú kontaktovala takmer každý deň, spomenula, že v jeden deň jej prišlo aj 14 SMS správ. V dôsledku konania obžalovanej poškodená navštevuje psychiatrickú ambulanciu, nakoľko mala stavy úzkostí a stresu. Poškodená uviedla, že ako rodina sa snažia držať spolu, ale v súvislosti s konaním obžalovanej sa stres prenáša na všetkých, poškodená uviedla tiež, že sa hanbí, obžalovaná sa vyjadrovala na sociálnej sieti vulgárne aj ohľadom ich matky. V ďalšom poukázala na znalecký posudok J. S. a záver, že telefón predložený na skúmanie, neumožňuje úpravu správ. Znalec psychiater zasa pri vyšetrení poškodenej zistil časovú aj príčinnú súvislosť vzniku depresívneho stavu poškodenej v dôsledku konania obžalovanej. Poškodená v čase vyšetrenia mala zvýraznené známky patologickej úzkosti, nadmerného napätia, stratu pocitu ohrozenia, absentovala schopnosť mobilizovať vlastné sily a rezervy bez intervencie odbornej pomoci. K osobe obžalovanej uviedla, že táto doposiaľ nemá záznam v registri trestov, avšak poukázala na to, že obžalovaná bola viackrát priestupkovo prejedávaná a z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že sa dostala do konfliktu s viacerými ľuďmi, nielen so svojou sestrou - poškodenou. Poukazujúc na výpoveď obžalovanej, poškodenej, ako aj na oboznámené znalecké posudky, z psychiatrie, psychológie i elektroniky, ako aj oboznámené facebookové správy a SMS správy navrhla uznať obžalovanú V. W. vinnou v zmysle podanej obžaloby a uložiť jej trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na primeranú skúšobnú dobu s probačným dohľadom, v rámci ktorého by jej súd uložil zákaz priblížiť sa k poškodenej a kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme kontaktovania, vrátane kontaktovania prostriedkami elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Obžalovaná v záverečnej reči opätovne poukazovala tak ako aj v priebehu konania, že trestné konanie je čistý podvod zo strany poškodenej s cieľom poškodiť jej, aby jej dokázala, že jej správaním sa jej zhoršil život, čo nie je pravda. Pri incidente, ktorý bol uvedený pri Mercury market sa polícia jasne vyjadrila, že poškodená je osoba, ktorá patrí na psychiatriu s putami. Čo sa týka prípadných zmien v mobile, znalec sa vyjadril tak, že nevylučuje, že sa mohlo s mobilom narábať. K svojej matke uviedla, že poškodená ju účelovo zobrala k sebe, pričom jej za pomoci polície, prokuratúry a súdu sa vznieslo obvinenie a poškodená si bezpracne nechala prepísať všetky majetky. V ďalšom uviedla, že po vymenovaní nového generálneho prokurátora mu prípad odovzdáva a dá preveriť prácu prokurátorky. Potvrdila, že čo sa týka, že písala, je to pravda, no momentálne prehodnotila svoje správanie aj vďaka poslednému predvedeniu na súd a taktiež vďaka stretnutiam s probačnou úradníčkou, ktorá jej chce určite len dobre. Opätovne poukázala na to, že sa radí sa s viacerými právnikmi a advokátmi a voči poškodenej podá žalobu za týranie matky a tiež pripravuje podania na príslušné štátne orgány za zneužitie a podvod ohľadom zneužívania sociálneho systému poškodenou a tiež sa rozhodla, že prostredníctvom NAKY dá preveriť majetok rodiny S..

Podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona trestného činu nebezpečného prenasledovania sa dopustí, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to podstatným spôsobom zhoršuje kvalitu jeho života, že sa vyhráža ublížením na zdraví, sleduje iného, kontaktuje iného prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jeho vôli a inak

ho obmedzuje v jeho obvyklom spôsobe života, pričom čin pácha na chránenej osobe - blízkej osobe a verejne.

Objektívna stránka uvedeného trestného činu spočíva v dlhodobom prenasledovaní, ktoré je spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Samotný pojem „stalking“ by sa dal charakterizovať ako zlovoľné, úmyselné a systematické prenasledovanie a obťažovanie inej osoby, ktoré u obeti znižuje kvalitu jej života a ohrozuje jej bezpečnosť. Stalking možno tiež definovať aj ako spôsob správania sa, pri ktorom osoba cíti strach, nervozitu, obťažovanie alebo nebezpečenstvo, ide o prípady, keď je osoba opakovane páchatelom kontaktovaná, páchatel ju sleduje, posiela jej veci, hovorí s ňou, aj keď to osoba nechce alebo túto osobu ohrozuje. Takéto správanie môže zahŕňať poznatky o rozvrhu obete, vyskytovanie sa na miestach, na ktoré ide obeť, posielanie správ, emailov alebo obrázkov, opakované telefonáty alebo textové správy, kontaktovanie alebo pridávanie údajov o obeti na sociálnych sieťach, písanie listov ako aj iné pokusy o kontaktovanie, obťažovanie, sledovanie alebo zastrašovanie obete. Stať sa obeťou stalkingu je vysoko stresujúca situácia, pri ktorej sa kumulujú negatívne pocity nielen zo samotného prenasledovania, straty súkromia, ale aj nepochopenia okolia. V dôsledku toho sa potom objavujú pocity bezmocnosti, sebaobviňovania, často sa rozvíjajú psychoreaktívne úzkostno-depresívne stavy alebo psychosomatické poruchy. Stalking má významný nepriaznivý vplyv aj na sociálny a profesionálny život obete.

Zavedenie tohto trestného činu bolo reakciou na množiace sa prípady pravidelného, resp. opakovaného prenasledovania, obťažovania osôb spočívajúcich v niekoľkých útokoch, ktoré však samostatne nie sú trestnými činmi a v niektorých prípadoch ani priestupkami, avšak v súhrne môžu svojimi následkami podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu života poškodeného (obete), či v konečnom dôsledku vyvolať v poškodenom dôvodnú obavu z možného ublíženia na zdraví alebo zhoršenia kvality jeho života.

Pokiaľ sa týka pojmových znakov uvedeného trestného činu „dlhodobá“, „dôvodná obava“ a „podstatný spôsob zhoršenia kvality života“ súd uvádza.

Zo skutkovej podstaty predmetného trestného činu vyplýva, že chráni pred obťažovaním tak intenzívnym, ktoré už ohrozuje psychickú a v niektorých prípadoch aj fyzickú integritu poškodeného, prípadne až život. Hranicu medzi tým, kedy už ide o škodlivý prejav správania nie je vždy ľahké jednoznačne stanoviť, no celkom určite je taká hranica prekročená v prípade, keď je z okolností prípadu zrejmá bezvýslednosť snahy prenasledovateľa získať priazeň obete a napriek tomu v jej prenasledovaní pokračuje mesiace, prípadne až roky, pričom za vytrvalý kontakt prostriedkami elektronickej komunikácie sa považuje hlavne opakované zasielanie nevyžiadaných emailových správ, zahlcovanie elektronickej pošty nevyžiadanými správami, nevyžiadané volania tak na mobilný telefón tak aj na pevnú linku a iné. Teda k tradičným formám nebezpečného prenasledovania (vyhľadávanie fyzickej blízkosti obete, násilné chovanie) sa tak pridružujú moderné formy, ktoré účinok chovania páchatelja zvyšujú. Uvedené formy prenasledovania na to, aby mohli byť označené ako trestný čin, musia predstavovať pre obeť (poškodeného) chronicky a ťažko kontrolovaný stres, proti ktorému je celkom bezbranná a ktorý môže vyvolávať, resp. udržiavať fyzické či duševné ochorenie obete.

Pod pojmom dlhodobá pri tomto trestnom čine treba rozumieť prinajmenšom niekoľko vynútených kontaktov alebo pokusov o kontakty, ktoré zároveň musia byť spôsobilé u poškodeného vyvolať dôvodnú obavu. Ojedinelé alebo náhodné prejavy, aj keď nežiaduceho správania, takúto požiadavku nespĺňajú. Musí sa jednať o sústavné, vytrvalé, tvrdošijné a systematické konanie vybočujúce z bežných noriem správania, ktoré môže v niektorých prípadoch nebezpečne gradovať. Takto vysoká frekvencia takýchto, čo do prejavu a spôsobu rôznorodých foriem správania, je vedená snahou páchatelja zmeniť obvyklý spôsob života poškodeného, ohroziť jeho duševnú rovnováhu, postupne ho dostať pod svoj bezvýhradný vplyv a moc. Z judikatúry vyplýva chápanie pojmu „dlhodobá“ ako opakujúceho sa, spravidla systematického a sústavného konanie. Nemožno v žiadnom prípade kriminalizovať náhodné alebo krátkodobé, aj keď v základnej skutkovej podstate popísané prejavy správania páchatelja. Legálna definícia tohto pojmu neexistuje, no je možné analogicky to posúdiť prostredníctvom pojmu „po dlhší

čas“, ktorý pojem je definovaný v ustanovení § 138 písm. b) Trestného zákona a ktorý ustálená súdna prax chápe spravidla ako časové obdobie trvajúce viac ako šesť mesiacov.

Vo vzťahu k pojmu dlhodobo súd ešte uvádza, že je pod potrebné rozumieť konanie trvajúce určitý čas, ktoré je vykonávané opakovane a práve v opakovaní a dlhodobosti spočíva závažnosť tohto konania. Tiež je potrebné zdôrazniť, že znak dlhodobosti nemožno posudzovať izolovane, ale v nadväznosti na jednotlivé formy konania posudzovaného prečinu, ktoré v prípade veľmi intenzívneho a závažného konania môžu naplniť znak dlhodobosti aj v prípade kratšej doby.

K jednotlivým formám prenasledovania však zákon vyžaduje pre trestnosť konania páchatel'a aj súčasné splnenie ďalšej podmienky a to podmienky spôsobilosti vzbudená dôvodnej obavy o život alebo zdravie poškodeného alebo o život a zdravie jemu blízkych osôb alebo podstatné zhoršenie kvality jeho života. Dôvodnou obavou sa rozumie obava objektívne spôsobilá vyvolať vyšší stupeň obáv, úzkosti alebo iného tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je na poškodeného pôsobené. Teda jednotlivé formy konania páchatel'a tak ako ich skutková podstata predstavuje musia byť spôsobilé vzbudiť takúto dôvodnú obavu.

K poslednému zo súdom vyššie uvedených pojmových znakov predmetného trestného činu - podstatné zhoršenie kvality života poškodeného súd uvádza, že toto spočíva v takom obmedzení doterajšieho spôsobu života poškodeného, ku ktorému dôjde proti jeho vôli práve nežiaducimi zásahmi páchatel'a do osobnej, rodinnej ale i profesijnej sféry života poškodeného, pričom rozhodujúcim bude vždy hľadisko subjektívne pociťovanej ujmy poškodeného, aj keď určitým spôsobom objektivizované. V prípade podstatného zhoršenia kvality života na strane poškodeného sa vyžaduje také konanie páchatel'a, ktoré je reálne spôsobilé zmeniť zaužívaný spôsob života poškodeného.

V prípade spáchanie takého trestného činu je treba brať zreteľ aj na špecifické životné situácie, ku ktorým v týchto prípadoch dochádza, rovnako aj nielen jednotlivé fázy stalkingu od prvotných pokusov páchatel'a až po fázu stupňovania psychického nátlaku na poškodeného zo strany páchatel'a, ale aj na jednotlivé vzťahy medzi samotným páchatel'om a jeho obeťou - poškodeným, teda či o osoby, ktoré sa poznali alebo sa poznajú alebo ide o úplne cudzie osoby. Taktiež je potrebné a dôležité rozlišovať, či v tom ktorom prípade mali páchatel' a poškodený medzi sebou nejaký predchádzajúci vzťah alebo či aj v súčasnosti medzi nimi nejaký vzťah existuje.

Obžalovanej bolo obžalobou kladené za vinu spáchanie prečinu nebezpečného prenasledovania tak ako ho súd uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Vyhodnotiac všetky dôkazy tak ako to predpokladá ust. § 2 ods. 10 Trestného poriadku podľa svojho vnútorného presvedčenia na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne súd dospel k záveru, že obžalovaná sa žalovaného skutku dopustila.

Obžalovaná sama priznala, že sa konania vo vzťahu k poškodenej, ktorá je jej sestrou a teda v zmysle ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v spojení s ust. § 127 ods. 4 Trestného zákona chránenou osobou - blízkou osobou, keďže sú súrodenci, dopúšťala, keď výslovne uviedla, že to písala, že to možno nebolo správne, ale robila tak len preto, lebo poškodená jej neposkytovala informácie o ich matke a taktiež sa s matkou nemohla stretávať. Taktiež obžalovaná poukázala na skutočnosti ohľadom dedičského konania po ich nebohom otcovi, s ktorého výsledkami v konečnom dôsledku nebola spokojná, sama uviedla, že mala dostať z dedičstva motorové vozidlo S. ktoré jej mal otec ešte za života sľúbiť a taktiež nesúhlasili s tým, ako ich matka naložila so svojim majetkom, vlastníctvom, ktoré previedla podľa jej názoru na poškodenú pod nátlakom a poškodená mala zneužiť stav ich matky. Tieto skutočnosti nič nemenia na tom, že súd mal nielen z výpovede obžalovanej a poškodenej ale aj z ďalších dôkazov za jednoznačne preukázané, že obžalovaná sa konania ako je popísané v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku uvedené dopustila. Súd to mal za preukázané najmä zo znaleckého posudku z odboru elektrotechniky, ktorého prílohou bol zoznam SMS správ zaslaných obžalovanou z telefónneho čísla, ktoré používala, na telefónne číslo patriace poškodenej a to za obdobie od 2.2.2016 do 12.3.2016, ktorých obsahom boli vyjadrenia obžalovanej vo vzťahu k poškodenej, jej deťom, manželovi, rodine, či matke tak ako sa ich obsahom súd zaoberal vyššie ako aj z predloženej komunikácie prostredníctvom sociálnej siete Facebook, ktoré zdieľanie a teda oboznámenia sa s obsahom obžalovanou napísaných správ nebolo žiadnym spôsobom obmedzené, teda bolo prístupné pre rôznych používateľov siete. Z týchto vyjadrení mal súd za jednoznačne za preukázané,

že obžalovaná sa vulgárne vyjadrovala nielen na poškodenú, ale aj na jej rodinu, že poškodenú zastráňovala, že poškodenú sledovala, mala informácie o pohybe poškodenej ale aj jej detí, hlavne syna Q. a dcéry Q., keď obžalovaná sama uvádzala skutočnosti o začiatku výučby na školách, kde títo študovali, informácie o dátume konania štátnych záverečných skúšok, fotografiu syna poškodenej zverejnila na Facebooku a súd neverí obžalovanej, že táto bola vyhotovená tak, že obžalovaná si fotila vlaky a syn poškodenej jej vošiel do záberu, nakoľko ak by tomu tak bolo, nemala dôvod zverejňovať predmetnú fotografiu s popisom takého obsahu, ale akúkoľvek inú, ktorú pri fotení vlakov vyhotovila. Obžalovaná taktiež v komunikácii uvádzala skutočnosti zo života poškodenej takého charakteru, že bolo nepochybné, že si zabezpečovala prostredníctvom iných osôb alebo sledovaním poškodenej, či jej rodiny. Obžalovaná sa poškodenej vyhrážala s tým, že čas zúčtovania sa blíži, že bude pracovať na tom, aby ju zničila ako aj život jej deťom či už profesný alebo osobný. Poškodenú v príspevkoch ale aj v SMS správach označovala za psychopatku, bláznivú, šialenú, fúzatú, vulgárne piča, vulgárne sa vyjadrovala aj o deťoch poškodenej, uvádzala údajnú neveru jej manžela s osobou rómskej národnosti z dôvodu ich nedostatočného pohlavného života, taktiež sa hanlivo vyjadrovala a označovala ich matku ako starú, prípadne jej krstným menom.

Tento záver súd prijal aj napriek spochybneniu znaleckého posudku z odboru elektrotechniky obžalovanou, podľa ktorej znalec úplne nevylúčil manipuláciu s mobilným telefónom poškodenej, keďže znalec sa vyjadril, že by to bolo možné len so špeciálnym hardvérom a softvérom, teda nie bežným užívateľom akým bola poškodená.

Súd má za to, že na základe vykonaného dokazovania možno jednoznačne prijať záver o tom, že konanie, ktorého sa obžalovaná dopustila a to formami ako ich súd uviedol vyššie, naplnila všetky pojmové znaky prečinu, z ktorého ju súd uznal vinnou. Konanie obžalovanej možno označiť ako také konanie, ktoré napĺňa objektívnu stránku prečinu, z ktorého bola uznaná vinnou, pričom konania sa dopúšťala úmyselne.

Skutočnosť tvrdenú poškodenou o negatívnom vplyve na jej súkromný život, najmä z pohľadu rodinného a partnerského mal súd za preukázanú nielen z výpovedi samotnej poškodenej, ale aj zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia, ktorá v posudku a vo svojej výpovedi popísala nielen psychický stav poškodenej, ale aj jej obavy z konania obžalovanej, ktorej sa poškodená bojí, ale aj zo záverov zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, kde znale jednoznačne konštatoval, že depresívny stav u poškodenej sa rozvinul v súvislosti so spáchaným skutkom, že zistil časová aj príčinná súvislosť vzniku depresívneho stavu poškodenej v dôsledku konania obžalovanej a na tento jeho záver nemali vplyv ani skutočnosti, ktoré uvádzala obžalovaná počas jeho výsluchu, nakoľko klinický nález podľa ním zistených skutočností a časových súvislostí súvisel s terajším problémom a nie s minulosťou.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intencióch ods. 2 § 10 Trestného zákona. To znamená, že vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nie nepatrná, teda materiálny korektív.

Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je záverom právnym, ktorý záver sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania rovnako ako záver o objektívnych a subjektívnych znakoch prečinu. Skutočnosti významné pre právny záver o tom, či tu je materiálny korektív prečinu, musia byť predmetom dokazovania práve tak ako všetky ostatné okolnosti naplňujúce znaky trestného činu.

Súd má za to, že vzhľadom na okolnosti, tak ako bol čin obžalovanou spáchaný, tak ako vyplynuli z vykonaného dokazovania, vzhľadom na osobu obžalovanej, na skoršie prebiehajúce trestné konanie (sp. zn. 12T/15/2016), ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené ale aj berúc do úvahy povahu a prejedenia priestupkových konaní obžalovanej možno prijať záver, že je tu materiálny korektív. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery vyplývajúce z psychiatrického vyšetrenia obžalovanej, keď znalkyňa konštatovala, že u obžalovanej nezistila výskyt žiadneho duševného ochorenia, ale že sa u nej jedná o trvalú negatívnu povahovú odchýlku, ktorú nie je možné ovplyvniť ani zmeniť medicínskymi prostriedkami.

Súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovanou a to preverenie skutočnosti, či nebolo manipulované telefónom poškodenej, ňou navrhovaný aktuálny posudok od znalca psychiatra ako aj vyžiadanie výpisov zo Všeobecnej zdravotnej poisťovne na preukázanie, aké lieky užíva poškodená a či ich môže užívať podľa gastroenterológa a zo Sociálnej poisťovne za účelom preukázania zneužívania sociálneho systému poškodenu. Tieto návrhy súd odmietol, nakoľko tieto dôkazy sa týkali okolností nepodstatnej pre rozhodnutie súdu, prípadne sa jednalo o skutočnosti, ktoré možno zistiť inými vo veci vykonanými dôkazmi. Pokiaľ sa týka obžalovanou udávaného manipulovania telefónom poškodenej k tomuto sa jednoznačne vyjadril znalec z príslušného odboru, tak ako je uvedené vyššie a pokiaľ sa týka ďalšieho vyšetrenia poškodenej toto súd nepovažoval za potrebné, nakoľko poškodená potvrdila, že potom čo sa viedli trestné konania, obžalovaná od svojho konania upustila a za čas konania obžalovanej bol posudok ohľadom zdravotného stavu poškodenej podaný a uvedené platí aj o liekoch, ktoré má poškodená užívať. Čo sa týka návrhu ohľadom Sociálnej poisťovne, predmetom tohto konania nebolo posudzovanie oprávnenosti nároku na dávky poisťovňou poskytovaných, pričom obžalovaná bola viackrát v priebehu konania poučená, že ak disponuje skutočnosťami, ktoré odôvodňujú podozrenie zo spáchania trestného činu či iného protiprávneho konania, je potrebné to oznámiť orgánom činným v trestnom konaní, prípadne iným príslušným orgánom a to aj pokiaľ sa týka postupu orgánov činných v trestnom konaní v tejto veci aj výslovne vo vzťahu k prokurátorky, ktorá vykonávala vo veci vykonávala dozor v prípravnom konaní a zastupovala obžalobu na súde.

Takto súd v otázke viny uzatvára, že obžalovaná sa svojim konaním dopustila prečinu nebezpečného prenasledovania tak ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ sa ešte týka skutočnosti prezentovaným obžalovanou v celom priebehu trestného konania a teda aj počas prípravného konania aj konania po podaní obžaloby a to, že celé je to vykonštruovaný proces s účelom ublížiť jej, spochybňovania jednotlivých dôkazov od výpovede poškodenej skrz závery niektorých znaleckých posudkov, najmä vo vzťahu k poškodenej, súd nemal o týchto dôkazoch žiadne pochybnosti, vyjadrenia obžalovanej považoval za spôsob jej obhajoby a prezentovane pohľadu na vec, no len takýto samotný postoj akéhokoľvek páchatel'a a utvrdzovania seba samého a presvedčanie iných o ňom, nemôže byť dôvod na spochybnenie celého trestného konania a záverov z neho plynúcich. To platí aj vo vzťahu k prípadným, resp. obžalovanou tvrdeným sporom medzi obžalovanou a poškodenu plynúcim z ukončeného dedičského konania, z ich spoluvlastníckeho vzťahu k nehnuteľnostiam, či z následného konania ich matky, ktoré skutočnosti môžu byť prípadne predmetom iných podaní, žalôb a konaní.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovanej súd zistil poľahčujúcu okolnosť ani podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, nakoľko v odpise z registra priestupkov sa nachádzali záznamy o priestupkoch proti občianskemu spolunažívaniu, na ktoré súd vzhľadom na charakter žalovanej trestnej činnosti musel prihliadať. Súd rovnako nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností ako ich predpokladá ust. § 37 Trestného zákona.

Obžalovanej súd ukladal trest za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 2 Trestného zákona, pre ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu pri treste odňatia slobody tri mesiace až tri roky.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženie zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatel'a v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova , náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatel'om a obeťou a celou spoločnosťou. V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhľadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatel'ov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Berúc do úvahy vyššie uvedené potom súd za primeraný a zodpovedajúci účelu trestu považoval trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov.

Ustanovenie § 51 ods. 1 súdu umožňuje za podmienok uvedených v § 49 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky podmienene odložiť za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Práve vzhľadom na osobu obžalovanej mal súd za to, že aj keď je ukladaný trest odňatia slobody len vo výmere 11 mesiacov, je súčasne potrebné uložiť obžalovanej probačný dohľad.

Probačný dohľad v porovnaní s „pasívnym trestom odňatia slobody“ je omnoho efektívnejšou alternatívou pri ukladaní trestov. Má na klientov resocializačný a reedukačný dosah, čomu napomáha motivačné a nenásilné správanie sa probačného a mediačného úradníka k odsúdenému, ktorý má potom väčšiu ochotu pracovať na zlepšení svojho správania. V probácii je zahrnutý predovšetkým prostriedok humanizácie zaobchádzania s odsúdeným tak, aby boli čo najmenej narušované sociálne väzby páchatel'ov a aby boli menej psychicky traumatizovaní, pričom poskytuje možnosť byť súčasťou spoločnosti, nebyť odlišní. Neoddeliteľnou súčasťou probácie, tak ako ju upravuje ust. § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch, je probačný dohľad. Pod takýmto dohľadom je potrebné rozumieť pravidelný, osobný kontakt páchatel'a s probačným úradníkom , spolupráca pri vytváraní a realizácii probačného plánu dohľadu v skúšobnej dobe a kontrola dodržiavania podmienok uložených páchatel'ovi súdom alebo takých, ktoré pre neho vyplývajú zo zákona.

Cieľom probačného dohľadu je pôsobiť na páchatel'a tak, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti, aby si vybudoval vhodné sociálne zázemie a aby sa mohol znova spoločensky uplatniť, v rámci ktorého dohľadu probačný úradník kladie dôraz na nadviazanie vzťahu s osobou, ktorej bol nariadený, prináša odsúdenému pomoc pri prekonávaní najrozmanitejších prekážok, psychickú podporu pri aktívnej snahe odsúdeného nájsť svoje miesto v spoločnosti a tiež mu pomáha naučiť sa žiť tak, ako to od neho očakáva spoločnosť, v súlade s jej normami.

Základným princípom podmienene odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienene možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život

páchateľa a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Súd mal za to, že sú splnené podmienky pre to, aby súd výkon trestu uloženého obžalovanej podmienične odložil, ale za súčasného uloženia probačného dohľadu a to berúc do úvahy jednak osobu obžalovanej, ktorá síce nebola doposiaľ súdne trestaná, no súd bral do úvahy početnosť priestupkových konaní a ich povahu, ako aj iné prebiehajúce konanie pod sp. zn. 12T/15/2016, taktiež závery znaleckých posudkov z odboru nielen psychológie ale aj zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria.

V rámci uloženého probačného dohľadu, ktorý súd uložil obžalovanej za účelom naplnenia jeho cieľa ako sa ním súd zaoberal vyššie. Súd uložil obžalovanej dostavovať sa k probačnému úradníkovi v časových termínoch určených probačným úradníkom, kedy bude vytváraný pravidelný osobný kontakt obžalovanej s probačným úradníkom za účelom naplnenia zmysle probačného dohľadu, pričom práve probačný úradník na základe týchto poznatkov z priebehu probácie u obžalovanej bude vedieť stanoviť početnosť a periodicitu dostavovaní sa obžalovanej.

Súd určil probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby 20 mesiacov, keďže dobu v takejto výmere považoval za primeranú a takú, po ktorú je potrebné sledovať správanie sa obžalovanej ako aj plnenie uložených obmedzení a povinností.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti a najmä berúc do úvahy formu konania obžalovanej, ktorou naplnila objektívnu stránku žalovaného prečinu, súd považoval na nevyhnutné na posilnenie účelu trestu uložiť obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou a jej rodinnými príslušníkmi uvedenými formami.

Keďže poškodená si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd osobitným výrokom o nároku na náhradu škody nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.